

ODWABIAĆ (6) *vb impf*

o oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone.

inf odwabiać (1). ◇ *praes 1 sg* odwabiąm (2). ◇ *3 pl* odwabiają (1). ◇ *con 3 sg m* by odwabił (1).
◇ *3 pl m pers* by odwabiali (1). ◇ **[part praes act** odwabiając.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. s.v. odwabić.

Namawiać, skłaniać do opuszczenia, do poniechania; avocare Mącz, Cn; reclamare Mącz; abducere, pellicere Cn (6) : *Avoco, Odziwam/ odwoławam/ odwabiam Mącz* 504c, 55c.

odwabiać kogo (4): Z STRONY OSOB Y CZELÁdZI do gośpodárftwá należący: Práwá przeciw temu ktoby ich odwabił *SarnStat* 645; [Żadna strona jedna drugiej odwabiać nie ma albo zbiegłego przyjmować ministra *AktaSynod* III 6]. *Cf odwabiać kogo od czego; kogo od kogo czym.*

odwabiać kogo od czego (2): Sámárytanowie [...] mieli kościół haeretycki ná gorze Gáryzym vmyślnie dla tego/ áby odwabiali ludzie od kościoła Bożego który był w Hieruzálem *WujNT* 233; iż te Apoštoł każe mieć zá przeklęctwo/ ktorzy ludzie od Kátholickiey wiáry odwabiáią *WujNT* 652.

odwabiać kogo od kogo czym (1): *RejPos* 72 *cf W porównaniu.*

[odwabiać kogo od czego: (-) Szkoła ma być [...] ná miejscu ípósobnym (-)/ gdzieby Papieżnicy do swoich Szkól nie odwabiali Studentow ŚmigłAbsurda 39.]

[odwabiać kogo skąd: pp. posłowie braci tamtej, którzy się byli oderwali, uczynili kohortacją odwabiając ludzi z koła zwyczajnego AktaSynod 1590/141.]

W porównaniu (1): Y rozumiał temu Pan / iż thym [*pokusą*] iáko cukrem ten figlarz á then ítáry místrz włytek narod ludzki miał odwabiać od niego *RejPos* 72.

[Przen [od kogo]: Nyechay mili panye to prawdywe szczeszye czo daly to wyączi (smyerszy) my swyat ten oblvdni sswogimy przewrotnimy lyvbyetnosczyamy, i tesz zewszitkymy rzeczamy knyemv przicyągayanczimy, ktore od czyebye odwabyayą. ModlKobiet 15v.]

Synonimy: odciągać, odludzać, odstraszać, odwozić, odwoławać, odzywać.

Formacje współrdzenne cf WABIĆ.

Cf ODWABIAJĄCY, [ODWABIANIE]